

[Miljøministeren]

jeg er godt klar over, at fru Margrete Auken har ment det en anelse mere nuanceret.

Men det, jeg egentlig ville sige om det, er, at der nu fremsættes et aktstykke, som jeg rede-gjorde for, på 80 mio. kr., og det skal ses i rela-tion til, at det, fredningsnævnene afgør, groft set har noget med 6 mio. kr. at gøre. Derfor sy-nes jeg, vi er nødt til at afveje disse beløbsstør-relser over for hinanden. Det er jo ikke ensbety-dende med, at der ikke skal ske fredning, tvært-imod, kan vi sige, for det gør vi jo i virkelighe-den ved disse meget store opkøb. Spørgsmålet er altså, hvor meget vi sikrer ved hjælp af fred-ningsnævnene i forhold til, hvad vi sikrer på anden vis.

Dernæst vil jeg takke Venstres og De Konser-vatives ordførere for deres indlæg, som jeg lo-gisk nok stort set ikke har nogen kommentarer til.

Hr. Ernst B. Schmidts indlæg udmærkede sig i hvert fald ved at være kort.

Hr. Glønborg forstod jeg ikke på nogen måde ønskede at være sarkastisk, og sådan vil jeg så også forstå hr. Glønborgs bemærkninger.

Jeg mener i øvrigt ikke, at der er behov for en tænkepause i den forstand, at det ikke havde været muligt for mig uden videre at fremsætte den tidligere miljøministers forslag; det kunne jeg godt have gjort, jeg synes blot, at det ville være interessant nu at tage fat på den lovre-vision, jeg mener er nødvendig på området, og som jeg i og for sig også tror den tidligere miljø-minister mente var nødvendig; det lå i hvert fald i nogle af de oplæg, der var i arealudvalgets betænkning, og lå også i det, Skov- og Natur-styrelsen sagde. Det står også i bemærkningerne.

Jeg synes, at det, der var brug for, var en arbejds-pause, og den mest fornuftige måde at arbej-de på var at springe det led over, der hed den tidligere miljøministers forslag, så det er altså ikke et udtryk for nogen konflikt i regeringen.

Jeg skal ikke gå nærmere ind på forskellen mellem dette forslag og den tidligere regerings forslag i henseende til arealstørrelser og andet.

Fru Dorte Bennedsen spørger, hvorfor jeg har fremsat naturforvaltningslovforslaget. Det har jeg, fordi jeg mener, det er nødvendigt at have den ramme for de store investeringer, der skal foretages. Hvis vi ikke skulle udskyde f.eks. aktstykket på 80 mio. kr. og de kommen-de aktstykker, mente jeg, naturforvaltningslo-

ven var nødvendig. Jeg syntes, det var på kan-ten af det acceptable at køre det via aktstykker uden lovgivning. Jeg ville nødigt blive forhindret i to år i at foretage opkøb af forskellige ting, og når jeg havde opprioriteret det grønne område på den måde, jeg havde, syntes jeg, det ville være uheldigt, hvis jeg kunne blive beskyldt for ikke at bruge de penge til noget. Derfor mente jeg altså, det var nødvendigt at have en lovgivningsramme for det. Så enkelt er det sådan set.

Jeg synes godt, man kan diskutere, om det er specielt hensigtsmæssigt at have 26 frednings-nævn, når vi har en 13-14 amtskommuner, det kan da godt være, vi skulle have et andet antal. Jeg mener blot, vi bliver nødt til at gennemarbejde, hvordan deres arbejdsopgaver ser ud, og stille det spørgsmål, om det er den bedste måde at sikre tingene på.

Jeg vil i øvrigt gøre opmærksom på, at fredningssager fortsat kan rejses. Det er der ikke tvivl om, og jeg kender da også tallene.

Jeg skal heller ikke kunne sige, om amter og kommuner er de bedste i konfliktsituationer. Jeg synes, vi åbent skulle drøfte, om vi kan håndtere det på en anden måde end den, vi har brugt, og naturligvis med det overordnede sigte, at vi får noget, der er bedre end det, vi har, eller i hvert fald noget, der er mindst lige så godt. Det må være formålet. Ellers synes jeg naturligvis ikke, vi skal afskaffe fredningsnævnet og overfredningsnævnet. Men jeg synes godt, vi kan diskutere, om vi med den opprioritering, der er – også økonomisk – kan komme videre på en anden facon, altså om vi kan gøre tingene på en anden måde.

Man kunne forestille sig, at f.eks. Danmarks Naturfredningsforening fik lejlighed til at rejse fredningssagerne over for den myndighed, de havde lyst til. Det kunne være kommunen, amtskommunen eller staten, dvs. ministeren, sådan at der var et valg. Mit eneste problem er, at det kan blive hårdt for den til den tid siddende miljøminister at have en sådan form for lovgivning, fordi den kan medføre, at man bliver udsat for en permanent beskyldning, men det kan godt være, det ville give en nok så effektiv beskyttelse.

Jeg beder blot om, at vi er åbne over for, hvordan vi gør dette her, for vi synes trods alt, en regelforenklung ville være ønskelig, det indrømmer jeg gerne. Men det skal ikke være re-